Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 25. marca 2015 *

„Državne pomoči — Javno zdravje — Pomoči, dodeljene za financiranje testiranja na transmisivno spongiformno encefalopatijo (TSE) pri govedu — Sklep, s katerim je ugotovljeno, da so pomoči deloma združljive in deloma nezdružljive z notranjim trgom — Ničnostna tožba — Akt, ki posega v položaj — Dopustnost — Pojem prednosti — Pojem selektivnosti“

V zadevi T-538/11,

**Kraljevina Belgija**, ki jo zastopata C. Pochet in J.-C. Halleux, zastopnika, skupaj z L. Van den Hendejem, odvetnikom,

tožeča stranka,

proti

**Evropski komisiji**, ki sta jo najprej zastopala H. van Vliet in S. Thomas, nato H. van Vliet in S. Noë, zastopniki,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije 2011/678/UE z dne 27. julija 2011 o državni pomoči, ki jo je Belgija izvedla za financiranje testiranja na transmisivno spongiformno encefalopatijo (TSE) pri govedu (državna pomoč C 44/08 (ex NN 45/04)) (UL L 274, str. 36),

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, I. Pelikánová, sodnica, in E. Buttigieg (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: J. Plingers, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. septembra 2014,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nizozemščina.

**Sodbo**

## Pravni okvir

*Uredba št. 999/2001*

1 Uredba (ES) št. 999/2001 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o določitvi podrobnih pravil za preprečevanje, obvladovanje in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 32, str. 289), je bila sprejeta na podlagi člena 152(4)(b) ES. Kot je razvidno iz njene uvodne izjave 2, ta uredba določa sprejetje posebnih predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje določenih transmisivnih spongiformnih encefalopatij (TSE), vključno z govejo spongiformno encefalopatijo (BSE), ob upoštevanju razsežnosti tveganja, ki ga predstavljajo za zdravje ljudi in živali.

2 Člen 6(1), prvi odstavek, Uredbe št. 999/2001, naslovljen „Sistem spremljanja“, določa:

„Vsaka država članica izvaja letni program spremljanja BSE in praskavca v skladu s poglavjem A Priloge III. Ta program zajema postopek presejalnega testa ob uporabi hitrih testov.“

3 V prvotni različici Uredbe št. 999/2001 so bila v njeni Prilogi III, poglavje A, del I, določena minimalna merila za program spremljanja BSE pri živalih iz vrst govedi. Priloga je predvsem določala izbiro nekaterih podpopulacij goveda, starejšega od 30 mesecev, za namene tega programa, vključno s tistim, ki je zaklano normalno za prehrano ljudi.

4 Poleg tega je v prvotni različici Uredbe št. 999/2001 njena Priloga III, Poglavje A, del VI, določal:

„Države članice zagotovijo, da se nobeni deli trupa živali, vzorčeni skladno s to prilogo, ne uporabijo za prehrano ljudi, prehrano živali in za gnojila, dokler niso zaključene laboratorijske preiskave z negativnimi rezultati.“

5 Z Uredbo Komisije (ES) št. 1248/2001 z dne 22. junija 2001 o spremembi prilog III, X in XI k Uredbi (ES) št. 999/2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 32, str. 450), je bila s 1. julijem 2001 obveznost testiranja na BSE s hitrimi testi razširjena na vse govedo v starosti nad 24 mesecev, zaklano v nujnih primerih.

6 Z Uredbo Komisije (ES) št. 1494/2002 z dne 21. avgusta 2002 o spremembi Prilog III, VII in XI k Uredbi (ES) št. 999/2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 36, str. 550) je bila ta ista obveznost razširjena na govedo v starosti nad 24 mesecev, ki je poginilo ali je bilo pokončano, za druge namene, kot je, med drugim, prehrana ljudi.

*Smernice o TSE*

7 Komisija Evropskih skupnosti je leta 2002 sprejela smernice Skupnosti o državnih pomočeh, povezanih s testi na TSE, poginulimi živalmi in klavniškimi odpadki (UL C 324, str. 2, v nadaljevanju: smernice o TSE).

8 V točki 12 Smernic o TSE je navedeno, da se te „nanašajo na državne pomoči za kritje stroškov v zvezi s [presejalnimi] testi [na] TSE, poginulimi živalmi in klavniškimi odpadki, odobrenimi gospodarskim subjektom, ki se ukvarjajo z vzrejo, predelavo in trženjem živali in živalskih izdelkov iz priloge I k Pogodbi“.

9 Glede testiranja na TSE je v točkah od 23 do 25 Smernic o TSE navedeno:

„23. Komisija se je zaradi spodbujana sprejetja ukrepov za zaščito zdravja ljudi in živali odločila, da bo še naprej odobrila državne pomoči, ki pokrivajo do 100 % stroškov, povezanih s [presejalnimi] testi [na] TSE, v skladu z načeli iz točke 11.4 Kmetijskih smernic.

24. […] od 1. januarja 2003 pri obveznem testiranju goveda, zaklanega za prehrano ljudi, na BSE, skupna neposredna in posredna javna pomoč, vključno s plačili Skupnosti, ne sme biti več kot 40 EUR na test. Obveznost testiranja je lahko določena v zakonodaji Skupnosti ali v nacionalni zakonodaji. Ta znesek se nanaša na skupni strošek testiranja, kar vključuje: opremo za testiranje, odvzem, transport, testiranje, shranjevanje in uničenje vzorcev. Ta znesek se lahko v prihodnje zmanjša, če se bodo zmanjšali stroški, povezani s testi.

25. Državna pomoč za kritje stroškov [presejalnih] testov [na] TSE se izplača izvajalcu, pri katerem je treba odvzeti vzorce za teste. Vendar se zaradi poenostavljenega izvajanja take državne pomoči pomoč lahko izplača tudi laboratorijem, če se celotni znesek državne pomoči posreduje izvajalcu. Vsekakor se mora državna pomoč, ki jo neposredno ali posredno prejme izvajalec, pri katerem je treba odvzeti vzorce za teste, odražati v ustrezno nižjih cenah, ki jih ta izvajalec zaračuna.“

10 Nazadnje, glede državnih pomoči, namenjenih kritju stroškov, nastalih s testi za ugotavljanje TSE in BSE, ki so bile nezakonito dodeljene pred 1. januarjem 2003, je v točki 45 Smernic o TSE navedeno, da Komisija njihovo skladnost presodi na podlagi točke 11.4 Smernic Skupnosti o državni pomoči v kmetijskem sektorju (UL 2000 C 28, str. 2, v nadaljevanju: Kmetijske smernice 2000-2006) in njene prakse po letu 2001 glede sprejemanja takih pomoči, ki lahko znašajo do 100 %.

## Dejansko stanje

*Postopek pred Komisijo*

11 Komisija je januarja in februarja 2004 prejela pritožbi zoper osnutek kraljevega odloka za uvedbo parafiskalne dajatve za financiranje presejalnih testov na BSE v Belgiji.

12 Komisija je z dopisom z dne 27. januarja 2004 Kraljevino Belgijo pozvala, naj ji predloži podatke v zvezi s tem.

13 Kraljevina Belgija je na to zahtevo za informacije dogovorila z dopisom z dne 6. februarja 2004. Komisijo je med drugim opozorila, da so bili od 1. januarja 2001 testi na BSE v Belgiji v skladu z Uredbo št. 999/2001 obvezni za govedo, starejše od 30 mesecev, in govedo, starejše od 24 mesecev, ki je bilo zaklano v sili. Poleg tega je pojasnila, da je od 1. januarja do 31. decembra 2001 stroške obveznih presejalnih testov na BSE krila državna blagajna, od 1. januarja 2002 pa belgijski urad za intervencije in nadomestila (BIRB).

14 Kraljevina Belgija je istočasno, z dopisom z dne 23. januarja, ki pa je bil evidentiran 28. januarja 2004, priglasila osnutek kraljevega odloka o financiranju testiranja na TSE pri živalih. Postopek je bil evidentiran pod oznako N 54/04.

15 Ker je bilo v zadevnem osnutku kraljevega odloka navedeno, da se je dodeljevanje pomoči in pobiranje davkov izvajalo od 1. januarja 2002, je bil ukrep 19. julija 2004 kot nepriglašena pomoč evidentiran pod številko NN 45/04.

16 Komisija je z dopisom z dne 26. novembra 2008 obvestila Belgijo, da bo v zvezi s financiranjem testiranja na BSE, ki se je v Belgiji izvajalo od 1. januarja 2001 do 31. decembra 2005, začela formalni postopek preiskave na podlagi člena 88(2) ES, ter zainteresirane stranke pozvala, naj predložijo pripombe. Odločba Komisije o začetku formalnega postopka preiskave je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* 16. januarja 2009 (UL C 11, str. 8).

17 Tretje zainteresirane stranke niso predložile pripomb.

18 Kraljevina Belgija je Komisiji svoje pripombe sporočila z dopisom z dne 25. februarja 2009.

*Izpodbijani sklep*

19 Komisija je 27. julija 2011 sprejela Sklep 2011/678/EU o državni pomoči, ki jo je Belgija izvedla za financiranje testiranja na transmisivno spongiformno encefalopatijo (TSE) pri govedu (državna pomoč C 44/08 (ex NN 45/04)), (UL L 274, str. 36, v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

20 Komisija je na prvem mestu preučila belgijski sistem financiranja obveznih presejalnih testov na BSE, da bi preverila, ali je ta izpolnjeval štiri kumulativne pogoje za obstoj državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU.

21 Komisija je v zvezi s tem ugotovila, prvič, da je od 1. januarja do 31. decembra 2001 obvezne presejalne teste na BSE v celoti financirala državna blagajna, in od 1. januarja 2002 do 30. junija 2004 BIRB, to je zvezna javna ustanova, ki je pravna oseba pod okriljem belgijskega ministra za kmetijstvo in srednji sloj, ima dodeljena proračunska sredstva v proračunu svojega nadzornega organa na zvezni ravni in določene lastne prihodke. Poleg tega je ugotovila, da je od 1. julija 2004 do 30. novembra 2004 obvezne teste za ugotavljanje BSE plačevala zvezna agencija za varnost prehranjevalne verige (AFSCA), ki je javna ustanova in je pravna oseba, ki je bila v skladu z zakonom z dne 4. februarja 2000 o ustanovitvi AFSCA financirana iz različnih virov, kot so prihodki (torej dajatve), prispevki (torej parafiskalne takse), upravne globe, darila in volila, itd. Nazadnje, Komisija je za obdobje od 1. decembra 2004 do 31. decembra 2005 ugotovila, da so bili obvezni presejalni testi na BSE financirani, prvič, z dajatvijo 10,70 EUR na testirano govedo, ki so jo plačevale klavnice, ki so jo pozneje prenesle na svoje stranke, in, drugič, s financiranjem AFSCA iz njenih rezerv in vračljivih predplačil iz državne blagajne.

22 Komisija je torej ugotovila, na eni strani, da je bilo od 1. januarja 2001 do 31. decembra 2005 obvezno testiranje na BSE financirano iz državnih sredstev, in, na drugi strani, da del zneska teh testov, ki je bil po 1. decembru 2004 financiran s plačilom dajatve 10,70 EUR na testirano govedo, ni bil financiran iz državnih sredstev.

23 Drugič, Komisija je preverila, ali je bila z belgijskim sistemom financiranja obveznega testiranja na BSE nekaterim podjetjem ali proizvodnji določenega blaga dana selektivna gospodarska prednost.

24 Najprej, kar zadeva financiranje obveznih presejalnih testov na BSE iz državnih sredstev, med katera spadajo tudi prispevki, je Komisija štela, da stroški obveznih pregledov v zvezi s proizvodnjo ali trženjem proizvodov običajno bremenijo proračun podjetja. Po njenem mnenju naj bi torej Kraljevina Belgija s kritjem stroškov navedenih testov po 1. januarju 2001 dala prednost rejcem, klavnicam ter drugim podjetjem, ki predelujejo, pretovarjajo, prodajajo ali tržijo proizvode iz goveda, v zvezi s katerim se opravljajo ti testi. V zvezi s tem je poudarila, da je bila cena teh testov plačana neposredno laboratorijem, ki so bili zadolženi za izvajanje zadevnih testov na zahtevo klavnic, in ki so stroške teh testov zaračunavali AFSCA.

25 Komisija je poleg tega menila, da je bil pogoj v zvezi s selektivnostjo izpolnjen, saj je bila prej opisana prednost pridržana zgolj za „sektor reje živali, v zvezi s katerimi je treba opraviti [presejalne] teste na BSE“.

26 Dalje, kar zadeva financiranje obveznih presejalnih testov na BSE s prihodki, to pomeni s pristojbinami, ki jih plača sektor, je Komisija ugotovila, da s tem financiranjem gospodarskim subjektom v sektorju govejega mesa ni bila dana nobena prednost, saj so prihodke plačali prejemniki storitev AFSCA, ki naj bi bila z njimi poplačana.

27 Tretjič, Komisija je ugotovila, da je zadevni ukrep izkrivljal ali bi lahko izkrivljal konkurenco in je vplival na trgovino med državami članicami.

28 Komisija je ob upoštevanju zgoraj navedenega menila, da financiranje obveznih presejalnih testov na BSE iz državnih sredstev pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

29 Na drugem mestu je Komisija navedla, da je bila zadevna pomoč nezakonita za obdobje od 1. januarja 2001 do 30. junija 2004, ker je bila podeljena v nasprotju s členom 108(3) PDEU.

30 Komisija v zvezi s tem poudarila, da je bila od 1. januarja 2003 zadevna pomoč izvzeta iz obveznosti priglasitve v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1/2004 z dne 23. decembra 2003 o uporabi členov [107 PDEU] in [108 PDEU] za državno pomoč malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 24). Vendar pa je ugotovila, da pogoji iz navedene uredbe v obravnavanem primeru niso bili upoštevani in da je bila zato navedena pomoč nezakonita.

31 Na tretjem mestu je Komisija preverila, ali je med prihodki od prispevkov, namenjenih financiranju AFSCA, pobranih po 1. juliju 2004, in financiranjem obveznih presejalnih testov za ugotavljanje BSE obstajala zavezujoča povezava. Ker ni ugotovila obstoja take povezave je ugotovila, da prispevki niso bili del zadevne pomoči.

32 Na četrtem mestu je Komisija presojala skladnost zadevne pomoči z notranjim trgom. Preučila je torej, ali so bili v obravnavanem primeru spoštovani pogoji iz Smernic o TSE.

33 Kar zadeva, po eni strani, financiranje obveznih presejalnih testov na BSE, ki je bilo nezakonito dodeljeno pred 1. januarjem 2003, to pomeni pred začetkom veljavnosti Smernic o TSE, je Komisija ugotovila, da so bili pogoji iz točke 11.4 Kmetijskih smernic 2000-2006, na katere napotuje točka 45 Smernic o TSE, izpolnjeni. Ugotovila je torej, da so bile pomoči, podeljene v obdobju od 1. januarja 2001 do 31. decembra 2002, združljive z notranjim trgom.

34 Kar zadeva, po drugi strani, financiranje obveznih presejalnih testov na BSE, dodeljeno med 1. januarjem 2003 in 31. decembrom 2005, je Komisija menila, da samo pogoj, določen v točki 24 Smernic o TSE, in sicer to, da niti z nacionalnimi niti s pomočmi Skupnosti ni bil presežen prag 40 EUR na test, ni bil izpolnjen v obdobju od 1. januarja 2003 do 30. junija 2004. V zvezi s tem je poudarila, da je bil skupen znesek tega presežka 6 619 810,74 EUR.

35 Na petem in zadnjem mestu je Komisija ugotovila, da sistem izterjave pomoči, ki je presegala znesek 40 EUR na test, ki ga je predlagala Kraljevina Belgija, ni bil v skladu s pravili s področja izterjave nezakonitih in nezdružljivih pomoči.

36 Skratka, Komisija je menila, da je v obdobju med 1. januarjem 2001 in 30. junijem 2004 Kraljevina Belgija nezakonito izvajala pomoč za financiranje obveznih presejalnih testov na BSE, s čimer je kršila člen 108(3) PDEU.

37 Komisija je poleg tega štela, da je bila pomoč združljiva z notranjim trgom, razen zneskov, ki so presegali prag 40 EUR, dodeljenih v obdobju med 1. januarjem 2003 in 30. junijem 2004.

38 Komisija je nazadnje odredila vračilo nezakonitih in nezdružljivih pomoči, razen pomoči, dodeljenih za posebne projekte, ki so v času, ko so bile podeljene, izpolnjevale vse pogoje iz veljavne uredbe o pomočeh *de minimis*.

39 V izreku izpodbijanega sklepa je navedeno:

*„Člen 1*

1. Ukrepi, ki se financirajo iz plačil, niso pomoči.

2. Financiranje [presejalnih] testov na BSE iz državnih sredstev je pomoč kmetom, klavnicam in drugim subjektom, ki predelujejo, pretovarjajo, prodajajo ali tržijo proizvode iz goveda, za katero so obvezni testi na BSE, ki je združljiva z notranjim trgom v obdobjih od 1. januarja 2001 do 31. decembra 2002 ter od 1. julija 2004 do 31. decembra 2005.

3. Financiranje [presejalnih] testov na BSE iz državnih sredstev v obdobju od 1. januarja 2003 do 30. junija 2004 je pomoč kmetom, klavnicam in drugim subjektom, ki predelujejo, pretovarjajo, prodajajo ali tržijo proizvode iz goveda, za katero so obvezni testi na BSE, ki je združljiva z notranjim trgom za zneske do 40 EUR na test. Zneski, ki presegajo 40 EUR na test, niso združljivi z notranjim trgom in jih je treba vrniti, razen pomoči za posebne projekte, ki so ob dodelitvi izpolnjevale vse pogoje iz veljavne uredbe o pomočeh *de minimis*.

4. Belgija je v obdobju od 1. januarja 2001 do 30. junija 2004 nezakonito izvajala pomoč za financiranje [presejalnih] testov na BSE v nasprotju s členom 108(3) PDEU.

*Člen 2*

1. Belgija sprejme potrebne ukrepe za izterjavo nezakonitih in nezdružljivih pomoči iz člena 1(3) in (4) od prejemnikov teh pomoči.

[…]

*Člen 3*

Vračilo pomoči iz člena 1(3) in (4) se izvede takoj in učinkovito.

Belgija zagotovi, da se ta sklep izvede v štirih mesecih od datuma njegove priglasitve.

*Člen 4*

1. V dveh mesecih po priglasitvi tega sklepa Belgija predloži Komisiji naslednje informacije:

(a) seznam prejemnikov, ki so prejeli pomoč na podlagi člena 1(3) in (4) in skupni znesek pomoči, ki ga je prejel vsak izmed njih;

(b) skupni znesek (glavnica in obresti vračila), ki ga je treba izterjati od prejemnikov;

[…]

*Člen 5*

Ta sklep je naslovljen na Kraljevino Belgijo.“

## Postopek in predlogi strank

40 Tožeča stranka je 10. oktobra 2011 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

41 Kraljevina Belgija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost izpodbijanega sklepa, razen člena 1(1) njegovega izreka;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

42 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrže kot deloma nedopustno in zavrne kot deloma neutemeljeno;

— podredno, tožbo zavrne kot neutemeljeno;

— Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

43 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Splošno sodišče (prvi senat) odločilo, da začne ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča pozvalo stranki, naj pisno odgovorita na vprašanja. Stranki sta se na ukrepe procesnega vodstva odzvali v določenih rokih.

44 Stranki sta na obravnavi 5. septembra 2014 podali ustne navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.

## Pravo

*Dopustnost*

45 Komisija je, ne da bi formalno podala ugovor nedopustnosti v smislu člena 114 Poslovnika, Splošnemu sodišču predlagala, naj to tožbo razglasi za nedopustno v delu, ki zadeva člen 1(2) in (3), prvi stavek, izpodbijanega sklepa, v katerem je zadevni ukrep opredeljen kot državna pomoč, ki je združljiva z notranjim trgom. V zvezi s tem v bistvu trdi, da ta del izreka ni izpodbojni akt v smislu člena 263 PDEU, ker nima zavezujočih pravnih učinkov, ki bi lahko vplivali na interese Kraljevine Belgije.

46 Kraljevina Belgija je v repliki predlagala razglasitev dopustnosti tožbe, zlasti v delu, v katerem je bila usmerjena zoper člen 1(2) in (3) izpodbijanega sklepa.

47 Iz ustaljene sodne prakse, razvite na področju ničnostnih tožb držav članic ali institucij, izhaja, da so izpodbojni akti v smislu člena 263 PDEU vse določbe, ki jih sprejmejo institucije, ne glede na obliko, in ki imajo zavezujoče pravne učinke (sodbe z dne 31. marca 1971, Komisija/Svet, 22/70, Recueil, EU:C:1971:32, točka 42; z dne 2. marca 1994, Parlament/Svet, C-316/91, Recueil, EU:C:1994:76, točka 8, in z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija/Komisija, C-463/10 P in C-475/10 P, ZOdl., EU:C:2011:656, točka 36). Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da država članica lahko vloži ničnostno tožbo zoper akt, ki ima zavezujoče pravne učinke, ne da bi ji bilo treba dokazati, da ima pravni interes (zgoraj navedena sodba Deutsche Post in Nemčija/Komisija, EU:C:2011:656, točka 36, in sodba z dne 20. septembra 2012, Francija/Komisija, T-154/10, ZOdl., EU:T:2012:452, točka 37).

48 Da bi se torej lahko ugotovilo, ali je zoper izpodbijani sklep mogoče vložiti tožbo, je treba preučiti, ali ta pomeni akt, ki ustvarja zavezujoče pravne učinke (glej v tem smislu zgoraj v točki 47 navedeno sodbo Deutsche Post in Nemčija/Komisija, EU:C:2011:656, točka 40), kar je treba ugotoviti tako, da se preveri njegova vsebina (zgoraj v točki 47 navedena sodba Francija/Komisija, EU:T:2012:452, točka 37).

49 V obravnavani zadevi je člen 1(2) in (3), prvi stavek, izpodbijanega sklepa, v katerem je zadevni ukrep opredeljen kot državna pomoč in je razglašen za deloma združljiv z notranjim trgom, nujno namenjen ustvarjanju zavezujočih pravnih učinkov in je zato izpodbojni akt na podlagi člena 263 PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 8. septembra 2011, Komisija/Nizozemska, C-279/08 P, ZOdl., EU:C:2011:551, točke od 35 do 42).

50 S sodno prakso, ki jo je navedla Komisija, ni mogoče ovreči zgornje ugotovitve.

51 Najprej, glede zadeve v kateri je bil izdan sklep z dne 28. januarja 2004 v zadevi Nizozemska/Komisija (C-164/02, Recueil, EU:C:2004:54), zadostuje ugotoviti, da je bil razlog, zaradi katerega je bila tožba Kraljevine Nizozemske zoper sklep Komisije, s katerim je bila ugotovljena združljivost ukrepa pomoči z notranjim trgom, razglašena za nedopustno, to, da je ta država članica zahtevala razglasitev ničnosti zadevnega sklepa „v delu v katerem [je] Komisija z njim ugot[ovila], da so [bili] prispevki, dodeljeni pristaniškim organom […] državna pomoč v smislu člena 87(1) ES“, čeprav te ugotovitve ni v izreku tega sklepa.

52 Dalje, Sodišče v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, v zgoraj v točki 49 navedeni sodbi Komisija/Nizozemska (EU:C:2011:551) ni menilo, da je izrecno nasprotovanje določene države članice opredelitvi določenega ukrepa kot državne pomoči, zlasti ob priglasitvi, „odločilni“ element za dopustnost tožbe, ki jo je ta država vložila zoper sklep, s katerim je bil ta ukrep razglašen za združljivega z notranjim trgom.

53 Poudariti je namreč treba, da je Sodišče v zgoraj v točki 47 navedeni sodbi Komisija/Nizozemska (EU:C:2011:551) presodilo, da je treba sklep, ki temelji na členu 107(1) in (3) PDEU in ki zadevni ukrep opredeljuje kot državno pomoč, vendar ga razglaša za združljivega s skupnim trgom, obravnavati kot akt, ki ga je mogoče izpodbijati na podlagi člena 263 PDEU, ker je imela napačna ugotovitev, da je ukrep državna pomoč, pravne posledice za državo članico, ki ga je priglasila, saj je bil ta ukrep predmet stalnega preverjanja Komisije in rednega nadzora, tako da je imela država članica omejeno polje proste presoje pri izvajanju priglašenega ukrepa (zgoraj v točki 49 navedena sodba Komisija/Nizozemska, EU:C:2011:551, točki 41 in 42).

54 Nazadnje, čeprav bi bila okoliščina, na katero se sklicuje Komisija, da je Kraljevina Belgija pred upravnim postopkom vsaj posredno priznala, da je bil zadevni ukrep državna pomoč, dokazana, ne more vplivati na dopustnost te tožbe. V zvezi s tem je treba poudariti, da je Komisija v okviru duplike priznala, da s strogo pravnega vidika to, da je Kraljevina Belgija predhodno priznala, da je bil zadevni ukrep pomoč, slednji ne odvzema pravice do izpodbijanja tega dejstva.

55 Glede na vse navedeno je treba to tožbo razglasiti za dopustno.

*Vsebinska presoja*

56 Kraljevina Belgija v utemeljitev tožbe navaja samo en tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 107(1) PDEU, ker je Komisija napačno uporabila pravo s tem da je financiranje obveznih presejalnih testov na BSE opredelila kot državno pomoč.

57 Natančneje, Kraljevina Belgija meni, da eden od pogojev, ki omogočajo ugotovitev obstoja državne pomoči, v obravnavanem primeru ni izpolnjen, in sicer pogoj, ki se nanaša na obstoj selektivne prednosti, podeljene z zadevnim ukrepom.

58 Edini razlog je razdeljen na pet delov, ki se nanašajo na, prvi, neobstoj zmanjšanja obveznosti, ki običajno bremenijo proračun podjetja, drugi, neusklajenost financiranja obveznih presejalnih testov na BSE, tretji, neobstoj čezmernega nadomestila zaradi zadevnega ukrepa, četrti, neobstoj selektivnosti zadevnega ukrepa, in, peti, nepomembnost sistemov financiranja navedenih testov, ki veljajo v drugih državah članicah v zvezi s presojo pogoja glede selektivnosti.

59 Splošno sodišče meni, da je treba najprej preučiti drugi del edinega tožbenega razloga, pred prvim, četrtim, petim in tretjim delom.

Drugi del edinega tožbenega razloga: neusklajenost financiranja obveznih presejalnih testov na BSE

60 Kraljevina Belgija v bistvu trdi, da naj bi, ker v Evropski uniji financiranje obveznih presejalnih testov na BSE ni usklajeno, lahko prosto krila stroške navedenih testov, ne da bi bilo to mogoče očitati v zvezi s predpisi, ki se nanašajo na državne pomoči.

61 Komisija predlaga, naj se ta del tožbenega razloga zavrne.

62 Iz sodne prakse izhaja, da je namen člena 107 PDEU preprečiti, da na trgovino med državami članicami vplivajo prednosti, ki jih odobrijo javni organi, ki s tem, da spodbujajo posamezna podjetja ali proizvodnje posameznega blaga, kakorkoli izkrivljajo ali bi lahko izkrivljale konkurenco (sodbi z dne 2. julija 1974, Italija/Komisija, 173/73, Recueil, EU:C:1974:71, točka 26, in z dne 15. junija 2006, Air Liquide Industries Belgium, C-393/04 in C-41/05, ZOdl., EU:C:2006:403, točka 27).

63 Za zagotovitev učinkovitosti prepovedi državnih pomoči, ki vplivajo na trgovino med državami članicami, s tem da izkrivljajo ali bi lahko izkrivljale konkurenco, je s členom 108 PDEU Komisiji naložena posebna naloga nadzora, državam članicam pa posebne obveznosti, da bi se olajšala ta naloga Komisije in bi se preprečilo, da bi bila ta institucija postavljena pred dejstva (sodba z dne 8. novembra 2001, Adria-Wien Pipeline in Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, Recueil, EU:C:2001:598, točka 23).

64 Kar zadeva načrte za dodelitev ali spremembo pomoči člen 108(3) PDEU najprej zahteva, da mora biti Komisija o teh načrtih obveščena dovolj zgodaj, da lahko predloži pripombe. V skladu s tem odstavkom mora Komisija nato nemudoma začeti kontradiktoren postopek iz člena 108(2) PDEU, če meni da priglašeni načrt ni združljiv s skupnim trgom. Nazadnje, s členom 108(3), zadnji stavek, PDEU, je z nedvoumnimi izrazi državam članicam prepovedano izvajanje načrtovanih ukrepov, dokler v tem postopku ni sprejet dokončen sklep (zgoraj v točki 63 navedena sodba Adria-Wien Pipeline in Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, EU:C:2001:598, točka 24).

65 Poleg tega je treba opozoriti, da posegi držav članic na področjih, ki v Evropski uniji niso bila usklajena, niso izključeni s področja uporabe zakonodaje o nadzoru državnih pomoči. Priznanje nasprotnega bi nujno pomenilo odvzem polnega učinka določbam členov 107 PDEU in 108 PDEU.

66 Tako se na primer državni posegi na področjih, ki so v izključni pristojnosti držav članic, kot je neposredna obdavčitev, lahko presojajo ob upoštevanju členov 107 PDEU in 108 PDEU (glej v tem smislu sodbe z dne 15. novembra 2011, Komisija/Government of Gibraltar in Združeno kraljestvo, C-106/09 P in C-107/09 P, ZOdl., EU:C:2011:732, in z dne 29. marca 2012, 3M Italia, C-417/10, ZOdl., EU:C:2012:184, točka 25, in sklep z dne 29. marca 2012, Safilo, C-529/10, EU:C:2012:188, točka 18).

67 Na podlagi navedenega je torej Kraljevina Belgija morala zagotoviti, da s kritjem stroškov obveznih presejalnih testov na BSE v celoti, ni kršila členov 107 PDEU in 108 PDEU, in to ne glede na to, ali je bilo financiranje navedenih testov v Evropski uniji usklajeno ali ne.

68 Drugi del edinega tožbenega razloga je torej treba zavrniti že iz tega razloga, ne da bi bilo treba preučiti trditve, ki jih je Kraljevina Belgija navedla za namene dodatne obrazložitve, in s katerimi se skuša dokazati neusklajenost financiranja obveznih presejalnih testov na BSE.

Prvi del edinega tožbenega razloga: zmanjšanje obveznosti, ki običajno bremenijo proračun podjetja

69 Kraljevina Belgija v bistvu trdi, da je Komisija napačno ugotovila obstoj gospodarske prednosti, podeljene z zadevnim ukrepom.

70 Komisija predlaga, naj se ta del tožbenega razloga zavrne.

71 Člen 107(1) PDEU opredeljuje državno pomoč kot vsako pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršnokoli vrsto pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, če prizadene trgovino med državami članicami. Pojem državna pomoč v smislu te določbe je splošnejši kot pojem subvencija, ker ne zajema samo pozitivnih dajatev, kot so same subvencije, ampak tudi različne ukrepe, s katerimi se zmanjšujejo stroški, ki po navadi bremenijo podjetje, in ki imajo, ne da bi bili subvencije v pravem pomenu besede, enako naravo in enake učinke. V okviru posrednih koristi, ki učinkujejo enako kot subvencije, je treba izpostaviti zlasti zagotavljanje blaga in storitev pod ugodnejšimi pogoji (glej zgoraj v točki 49 navedeno sodbo Komisija/Nizozemska, EU:C:2011:551, točka 86 in navedena sodna praksa).

72 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da se za državne pomoči štejejo ukrepi v katerikoli obliki, ki lahko neposredno ali posredno dajejo prednost podjetjem ali ki jih je treba obravnavati kot gospodarsko korist, ki je upravičeno podjetje v normalnih tržnih razmerah ne bi dobilo (glej zgoraj v točki 49 navedeno sodbo Komisija/Nizozemska, EU:C:2011:551, točka 87 in navedena sodna praksa).

73 Kraljevina Belgija ne ugovarja temu, da so bili v obdobju od 1. januarja 2001 do 31. decembra 2005 obvezni presejalni testi na BSE financirani iz javnih sredstev. Ugotoviti je torej treba, ali je Komisija s tem, da je menila, da je to financiranje podjetja sektorja govejega mesa razrešilo obveznosti, ki običajno bremeni njihov proračun, v zvezi z izdajo izpodbijanega sklepa napačno uporabila pravo.

74 Najprej je treba spomniti, da je Komisija v točki 90 obrazložitve izpodbijanega sklepa menila, da so stroški obveznih pregledov v zvezi s proizvodnjo in trženjem proizvodov, kakršni so obvezni presejalni testi na BSE, obveznost, ki običajno bremeni proračun podjetij.

75 Kraljevina Belgija ugovarja, prvič, da obveznost presejalnih testov na BSE ne izhaja iz običajnih tržnih pogojev, temveč iz posega javnih organov. V zvezi s tem navaja sklepne predloge generalnega pravobranilca F. G. Jacobsa v zadevi GEMO (C-126/01, Recueil, EU:C:2002:273), v katerih ta pojasni, da izraz „običajno“ pomeni „v običajnih tržnih razmerah, to pomeni v tržnih razmerah brez posegov države ali nedelovanja trga“ (zgoraj navedeni sklepni predlogi generalnega pravobranilca F. G. Jacobsa v zadevi GEMO, EU:C:2002:273, točka 77). V obravnavanem primeru tako trdi, da brez posega javnih organov navedeni testi ne bi pomenili bremena, ki običajno bremeni proračun gospodarskih subjektov sektorja govejega mesa.

76 Toda pojem obveznosti, ki običajno bremenijo proračun podjetja, med drugim zajema dodatne stroške, ki jih morajo podjetja nositi zaradi obveznosti, ki izhajajo iz zakonskih in drugih predpisov ali pogodb, ki veljajo za določeno gospodarsko dejavnost (glej po analogiji zgoraj v točki 62 navedeno sodbo Italija/Komisija, EU:C:1974:71, točka 33; sodbi z dne 5. oktobra 1999, Francija/Komisija, C-251/97, Recueil, EU:C:1999:480, točka 40, in z dne 3. marca 2005, Heiser, C-172/03, ZOdl., EU:C:2005:130, točka 38).

77 Tako Komisija ni storila napake s tem, da je štela, da so stroški pregledov, ki so se nanašali na proizvajanje in trženje proizvodov in ki so postali obvezni z zakonskim ali drugim predpisom, kot so obvezni presejalni testi na BSE, obveznosti, ki običajno bremenijo proračun podjetja.

78 Trditev Kraljevine Belgije je zato treba zavrniti.

79 Drugič, Kraljevina Belgija v bistvu trdi, da financiranje obveznih presejalnih testov na BSE iz državnih sredstev sektorju sektorja govejega mesa ne daje nobene prednosti, ker obveznost izvajanja teh testov sledi cilju v splošnem interesu, in sicer varovanje javnega zdravja.

80 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodišče večkrat razsodilo, da člen 107(1) PDEU zadevnih ukrepov ne razlikuje glede na vzrok ali njihov namen, temveč jih opredeljuje glede na njihove učinke (zgoraj v točki 62 navedena sodba Italija/Komisija, EU:C:1974:71, točka 27; sodba z dne 12. decembra 2002, Belgija/Komisija, C-5/01, Recueil, EU:C:2002:754, točka 45, in zgoraj v točki 66 navedena sodba Komisija/Government of Gibraltar in Združeno kraljestvo, EU:C:2011:732, točka 87).

81 Cilj varovanja javnega zdravja, ki se ga želi uresničiti z zadevnim ukrepom, tudi ob domnevi, da je resničen, zato ne zadostuje za ovrženje opredelitve kot državne pomoči, ki jo je Komisija uporabila v izpodbijanem sklepu.

82 Trditev Kraljevine Belgije je torej treba zavrniti.

83 Tretjič, Kraljevina Belgija trdi, da je treba obravnavano zadevo razlikovati od tiste, v kateri je bila izdana sodba z dne 20. novembra 2003, GEMO (C-126/01, Recueil, EU:C:2003:622), v kateri je Sodišče presodilo, da je Francoska republika s kritjem stroškov zbiranja in odstranjevanja živalskih trupel in klavniških odpadkov živinorejcem in klavnicam dodelila prednost, ker so ti stroški pomenili obveznosti, ki so povezane z njihovo gospodarsko dejavnostjo.

84 Kraljevina Belgija trdi, prvič, da načela „onesnaževalec plača“, ki ga je Sodišče uporabilo v zgoraj v točki 83 navedeni sodbi GEMO (EU:C:2003:622), ni mogoče uporabiti v obravnavani zadevi. V zvezi s tem trdi, da so živalska trupla in klavniški odpadki stranski proizvod, ki je tesno povezan z dejavnostjo živinorejcev in klavnic, drugače kakor BSE, ki je bolezen, ki neposredno ne izhaja iz dejavnosti živinorejcev in klavnic in torej ni očitno in neposredno povezana s konkretnim proizvajalcem ali s točno določenim podjetjem. Po mnenju Kraljevine Belgije naj bi bila ta trditev potrjena tudi s Smernicami o TSE, katerih dela IV in V, ki se nanašata na poginule živali in klavniške odpadke, se izrecno sklicujeta na načelo „onesnaževalec plača“, medtem ko tega sklicevanja ni v delu III navedenih smernic, ki je namenjen presejalnim testom na TSE.

85 Toda, pojem obveznosti, ki običajno bremenijo proračun podjetja, ni omejen na stroške, ki izhajajo iz uporabe načela „onesnaževalec plača“. Tako dejstvo, da navedenega načela ni mogoče uporabiti v obravnavani zadevi, tudi če bi bilo dokazano, ne more ovreči ugotovitve iz točke 76 zgoraj.

86 Trditev Kraljevine Belgije je zato treba zavrniti.

87 Drugič, Kraljevina Belgija trdi, pri čemer se opira na sodbi z dne 5. februarja 1976 v zadevi Conceria Bresciani (87/75, Recueil, EU:C:1976:18) in z dne 15. decembra 1993 v zadevi Ligur Carni in drugi (C-277/91, C-318/91 in C-319/91, Recueil, EU:C:1993:927), da sistem obveznih pregledov, katerega namen je – kot v obravnavanem primeru – varovanje javnega zdravja, ni storitev priznana podjetjem, za katero bi ta običajno morala plačati.

88 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodišče v sodbah, navedenih v točki 87 zgoraj menilo, da pristojbin, o katerih je moralo odločati, in ki jih je treba plačati iz naslova sanitarnih pregledov, ki se opravijo v splošnem interesu, v zvezi z uvoženimi proizvodi, glede katerih so bili podobni pregledi že opravljeni v državi izvora, ni mogoče šteti za plačilo za opravljeno storitev, in da mora javni organ kriti stroške navedenih pregledov.

89 Toda, poudariti je treba, da je v sodbah navedenih v točki 87 zgoraj Sodišče odločalo le o vprašanju skladnosti financiranja nekaterih sanitarnih pregledov s predpisi, ki se nanašajo na prost pretok blaga, in se torej ni izreklo o zakonitosti financiranja na podlagi člena 107(1) PDEU.

90 Sodna praksa, ki jo je navedla Kraljevina Belgija, zato ni upoštevna v obravnavanem primeru.

91 Trditev Kraljevine Belgije je zato treba zavrniti.

92 Četrtič in zadnjič, Kraljevina Belgija v bistvu trdi, da so obvezni presejalni testi na BSE povezani z izvajanjem prerogativ javne oblasti, in torej niso gospodarske narave, ki upravičuje uporabo pravil o konkurenci, določenih v Pogodbi DEU. Kraljevina Belgija zato meni, da lahko krije vse stroške teh testov, ne da bi to pomenilo državno pomoč.

93 Kraljevina Belgija je v odgovoru na pisno vprašanje Splošnega sodišča pojasnila trditev, navedeno v točki 92 zgoraj, pri čemer je navedla, da organiziranje presejalnih testov na BSE, vključno z organizacijo njihovega financiranja, sodi med prerogative javne oblasti.

94 V zvezi s tem zadostuje ugotoviti, kot pravilno poudarja Komisija in ne da bi Kraljevina Belgija to izpodbijala, da morajo gospodarski subjekti sektorja govejega mesa na podlagi nacionalne zakonodaje zgolj zagotoviti izvedbo presejalnih testov na BSE na govedu, namenjenemu zakolu, preden lahko tržijo njihovo meso, mast in klavnične proizvode, kar pa z njihove strani ne vključuje izvajanja prerogativ javne oblasti.

95 Zato trditev, navedena zgoraj v točki 92, ne more ovreči ugotovitve, da so stroški obveznih presejalnih testov na BSE obveznost, ki jo morajo gospodarski subjekti sektorja govejega mesa nositi v okviru izvajanja njihove gospodarske dejavnosti (glej točke od 69 do 86 zgoraj).

96 Nazadnje in v vsakem primeru je treba ugotoviti, kakor je to razvidno iz sodne prakse navedene v točki 76 zgoraj, da to, da so z nacionalno zakonodajo podjetjem naložene obveznosti, ki so torej nujno povezane z izvajanjem prerogativ javne oblasti zadevne države članice, ne nasprotuje temu, da se navedene obveznosti opredeli kot „obveznosti, ki običajno bremenijo proračun podjetja“.

97 Trditev Kraljevine Belgije je torej treba zavrniti.

98 Glede na navedeno je treba prvi del edinega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

Četrti del edinega tožbenega razloga: neobstoj selektivnosti zadevnega ukrepa

99 Kraljevina Belgija v bistvu trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je štela, da je zadevni ukrep selektiven.

100 Komisija predlaga, naj se ta del tožbenega razloga zavrne.

101 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da morajo biti za opredelitev kot pomoč izpolnjeni vsi pogoji iz člena 107(1) PDEU (zgoraj v točki 49 navedena sodba Komisija/Nizozemska, EU:C:2011:551, točka 61)). Zlasti, kot je bilo ugotovljeno v točki 71 zgoraj, se gospodarska prednost, ki jo daje država članica, opredeli kot pomoč, le če daje prednost le posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga (zgoraj v točki 49 navedena sodba Komisija/Nizozemska, EU:C:2011:551, točka 61).

102 Da bi torej dokazala, da se zadevni ukrep uporablja selektivno za posamezna podjetja ali proizvodnjo posameznega blaga, mora Komisija dokazati, da ta ukrep uvaja razlikovanja med podjetji, ki so glede na cilj zadevnega ukrepa v primerljivem dejanskem in pravnem položaju (zgoraj v točki 49 navedena sodba Komisija/Nizozemska, EU:C:2011:551, točka 62).

103 Vendar je treba tudi navesti, da pojem pomoči ne vključuje ukrepov, ki uvajajo razlikovanje med podjetji na področju dajatev, kadar to razlikovanje izhaja iz narave ali sistematike sistema zadevnih dajatev. Dolžnost države članice, ki je uvedla tako razlikovanje med podjetji glede dajatev, je, da dokaže, da je to dejansko utemeljeno z naravo in sistematiko zadevnega sistema (zgoraj v točki 49 navedena sodba Komisija/Nizozemska, EU:C:2011:551, točka 62).

104 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da je Komisija v točki 90 obrazložitve izpodbijanega sklepa pravilno štela, da so stroški obveznih pregledov v zvezi s proizvodnjo ali trženjem proizvodov breme, ki običajno bremeni proračun podjetja (glej točko 77 zgoraj).

105 Kraljevina Belgija je torej z zadevnim ukrepom zmanjšala obveznosti, ki običajno bremenijo proračun podjetja.

106 Komisija je poleg tega v točki 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa štela, da je bila v Belgiji zadevna prednost pridržana zgolj za določen sektor, in sicer „sektorju reje živali, ki jih je treba [presejalno] testirati na BSE“.

107 V zvezi s tem je treba navesti, da je Komisija v odgovor na pisno vprašanje Splošnega sodišča pojasnila, da bi bilo treba kot „sektor reje živali, ki jih je treba [presejalno] testirati na BSE“ razumeti vse gospodarske subjekte sektorja govejega mesa, ki so v izpodbijanem sklepu opredeljeni kot upravičenci zadevnega ukrepa, in sicer rejci, klavnice ter druga podjetja, ki predelujejo, pretovarjajo, prodajajo ali tržijo proizvode iz goveda, v zvezi s katerim se opravljajo obvezni presejalni testi na BSE.

108 Komisija je zato ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 101 zgoraj, v točki 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa pravilno štela, da je bil zadevni ukrep selektiven.

109 Kraljevina Belgija ugovarja, prvič, da Komisija, ki nosi dokazno breme v zvezi s selektivnostjo financiranja presejalnih testov na BSE, ni dokazala, da je bilo z navedenim financiranjem uvedeno razlikovanje med podjetji, ki so bila glede na cilj zadevnega ukrepa v primerljivem dejanskem in pravnem položaju.

110 Komisija pa je ugotovila, da so gospodarski subjekti sektorja govejega mesa deležni prednosti, ki ni bila na voljo podjetjem drugih sektorjev, ker so bili upravičeni do brezplačnih pregledov, ki so jih morali obvezno izvajati pred dajanjem v promet ali trženjem njihovih proizvodov, medtem ko podjetja drugih sektorjev te možnosti niso imela, česar Kraljevina Belgija ne izpodbija.

111 Komisija je torej lahko veljavno ugotovila, da je Kraljevina Belgija na področju stroškov uvedla razlikovanje med podjetji v smislu sodne prakse, navedene v točki 101 zgoraj.

112 Trditev Kraljevine Belgije je zato treba zavrniti.

113 Drugič, Kraljevina Belgija trdi, da se selektivnost zadevnega ukrepa lahko presoja zgolj ob upoštevanju podjetij, ki proizvajajo, tržijo ali predelujejo proizvode v zvezi s katerimi se opravijo obvezni presejalni testi na BSE, ker druga podjetja niso v primerljivem dejanskem in pravnem položaju.

114 V zvezi s tem je treba poudariti, da se selektivnost ukrepa presoja glede na vsa podjetja, in ne glede na podjetja, ki so upravičena do enake prednosti znotraj iste skupine (sodbi z dne 11. junija 2009, Italija/Komisija, T-222/04, ZOdl., EU:T:2009:194, točka 66, in z dne 13. septembra 2012, Italija/Komisija, T-379/09, ZOdl., EU:T:2012:422, točka 47).

115 Poleg tega, čeprav Kraljevina Belgija s trditvijo, da so samo podjetja, ki proizvajajo, tržijo ali predelujejo proizvode, v zvezi s katerimi se opravljajo obvezni presejalni testi na BSE, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju, zatrjuje, da morajo ta podjetja nositi posebno obveznost, ki je podjetjem drugih sektorjev ni treba nositi, in sicer stroške navedenih testov, pa ne skuša izpodbijati selektivnosti zadevnega ukrepa, temveč jo skuša upravičiti.

116 V tem primeru bi bilo treba zavrniti tako trditev, ker očitno ne zadošča za dokaz, da je razlikovanje med podjetji, uvedeno z zadevnim ukrepom, upravičeno z naravo in organizacijo zadevnega sistema obveznosti.

117 Glede na vse navedeno torej Komisija pri ugotovitvi, da je bil zadevni ukrep selektiven v smislu člena 107(1) PDEU, ni storila napake.

118 Četrti del edinega tožbenega razloga je torej treba zavrniti kot neutemeljen.

Peti del edinega tožbenega razloga: nepomembnost sistemov financiranja navedenih testov, ki veljajo v drugih državah članicah, v zvezi s presojo pogoja glede selektivnosti

119 Kraljevina Belgija trdi, da je Komisija v točkah 91 in 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa, potem, ko je ugotovila, da bi zadevni ukrep lahko privedel do izkrivljanja konkurence v zvezi s podjetji iz držav članic, v katerih so bili obvezni presejalni testi na BSE financirani drugače kot v Belgiji, ugotovila obstoj selektivne prednosti. Toda, pogoj v zvezi s selektivnostjo se lahko presoja le glede podjetij, za katera velja zakonodaja države članice, ki je določila zadevni ukrep.

120 Komisija je v odgovoru na tožbo priznala, da za namene presoje obstoja selektivne prednosti ni treba upoštevati razlik, ki obstajajo med državami članicami, v zvezi z obsegom njihove udeležbe pri financiranju obveznih presejalnih testov na BSE. V tem okviru je pojasnila, da se stavek točke 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki mu oporeka Kraljevina Belgija, nanaša na presojo izkrivljanja konkurence in ne na presojo selektivne prednosti.

121 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da je točka 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedena v točki 5.1.2. izpodbijanega sklepa, naslovljeni „Selektivna prednost za podjetje“, in ne v točki 5.1.3. navedenega sklepa, naslovljeni „Izkrivljanje konkurence in vpliv na trgovino v Uniji“.

122 Nadalje, iz nedvoumnega besedila točke 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da je Komisija tako preučila, ali je bil pogoj v zvezi s selektivnostjo izpolnjen:

„V obravnavanem primeru državno financiranje [presejalnih] testov na BSE na nacionalni ravni koristi le določenemu sektorju, to je sektorju reje živali, ki jih je treba testirati [z navedenimi testi]. Na ravni Skupnosti daje financiranje [teh] testov […], državno ali iz državnih sredstev, belgijskim podjetjem prednost pred tujimi konkurenčnimi podjetji, katerih države niso prevzele financiranja [teh]obveznih testov […] ali jih niso financirale iz državnih sredstev“.

123 Zato Komisija napačno trdi, da se primerjava, ki jo je izvedla v točki 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa, med položajem upravičencev zadevnega ukrepa in položajem podjetij drugih držav članic, ki so izključena od tega ukrepa, nanaša na presojo izkrivljanja konkurence.

124 V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da je treba pri pogoju iz člena 107(1) PDEU v zvezi z vplivom na trgovino med državami članicami presojati, ali imajo posamezna podjetja ali proizvodnje posameznega blaga iz ene države članice prednost pred podjetji ali proizvodnjo posameznega blaga iz drugih držav članic, medtem ko je pogoj v zvezi s selektivnostjo, določen v istem odstavku tega člena, mogoče presojati le na ravni ene same države članice in le na podlagi ugotavljanja različnega obravnavanja zgolj med podjetji oziroma proizvodnjami blaga iz te države.

125 V obravnavanem primeru je Komisija storila napako pri presoji pogoja v zvezi s selektivnostjo s tem da, se ni oprla le na razliko v obravnavanju med podjetji, ki izhaja iz zakonodaje ene same države članice, temveč se je oprla tudi na različno obravnavanje podjetij ene države članice in podjetij drugih držav članic (glej točki 121 in 122 zgoraj).

126 Toda, kot je razvidno iz točk od 104 do 107 zgoraj, tudi ob neobstoju te napačne ugotovitve, preostali razlogi izpodbijanega sklepa in zlasti prvi stavek točke 92 obrazložitve tega sklepa upravičujejo ugotovitev, da je zadevni ukrep selektiven. V teh okoliščinah napaka Komisije ne more omajati zakonitosti izpodbijanega sklepa.

127 Glede na zgoraj navedeno je treba peti del edinega tožbenega razloga zavrniti kot brezpredmeten.

Tretji del edinega tožbenega razloga: neobstoj čezmernega nadomestila

128 Kraljevina Belgija trdi, da financiranje obveznega testiranja na BSE iz državnih virov nikoli ni preseglo dejanskih stroškov navedenih testov, s čimer je tako izključeno vsakršno čezmerno nadomestilo v korist upravičencev, določenih v izpodbijanem sklepu.

129 Kraljevina Belgija poleg tega navaja, da so laboratoriji, ki so opravljali obvezne presejalne teste na BSE „prejeli“ ceno v skladu s tržno ceno za njihove storitve, in so bili izbrani na podlagi odprtega in nediskriminatornega razpisnega postopka.

130 Komisija predlaga, naj se ta del tožbenega razloga zavrne.

131 Opozoriti je treba, da člen 44(1) Poslovnika določa, da mora tožba vsebovati kratek povzetek tožbenih razlogov. Ti morajo biti dovolj jasni in natančni, da toženi stranki omogočijo pripravo obrambe, Splošnemu sodišču pa, da odloči o tožbi po potrebi tudi brez dodatnih podatkov. V tožbi mora biti torej pojasnjena vsebina tožbenega razloga, na katerem temelji tožba, tako da samo z njegovo abstraktno navedbo zahteve iz Poslovnika niso izpolnjene (sodba z dne 12. januarja 1995, Viho/Komisija, T-102/92, Recueil, EU:T:1995:3, točka 68). Podobno se zahteva, če se v utemeljitev tožbenega razloga navaja očitek (sodba z dne 14. maja 1998 v zadevi Mo och Domsjö proti Komisiji, T-94/103, Recueil, str. II-1998, točka 333).

132 Da bi se zagotovili pravna varnost in učinkovitost sojenja, je za dopustnost trditve potrebno, da so bistveni pravni in dejanski elementi, na katerih ta temelji, predstavljeni vsaj na kratko, vendar dosledno in razumljivo, v besedilu same tožbe (glej v tem smislu sklep z dne 20. oktobra 2000, RJB Mining/Komisija, T-110/98 REC, EU:T:2000:239, točka 23 in navedena sodna praksa, in sodbo z dne 10. aprila 2003, Travelex Global and Financial Services in Interpayment Services/Komisija, T-195/00, Recueil, EU:T:2003:111, točka 26).

133 V obravnavanem primeru Kraljevina Belgija v tožbi ni dovolj pojasnila svojega očitka v zvezi z neobstojem čezmernega nadomestila. Poleg tega trditve, ki jih je navedla v navedeni tožbi v podporo temu očitku, ne izpolnjujejo zahtev jasnosti in natančnosti, ki so določene v členu 44(1)(c) Poslovnika. Ni namreč pojasnila, na kakšen način bi domneven neobstoj čezmernega nadomestila omogočal sklepanje, da z zadevnim ukrepom ni bila podeljena selektivna gospodarska prednost v smislu člena 107(1) PDEU.

134 Glede na navedeno je treba tretji del tožbenega razloga razglasiti za nedopusten.

135 Glede na vse navedeno je treba tožbo v celoti zavrniti.

**Stroški**

136 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker Kraljevina Belgija ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

razsodilo:

**1. Tožba se zavrne.**

**2. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.**

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 25. marca 2015.

Podpisi

# Kazalo

Pravni okvir . . . . . 2

Uredba št. 999/2001 . . . . . 2

Smernice o TSE . . . . . 2

Dejansko stanje . . . . . 3

Postopek pred Komisijo . . . . . 3

Izpodbijani sklep . . . . . 4

Postopek in predlogi strank . . . . . 7

Pravo . . . . . 7

Dopustnost . . . . . 7

Vsebinska presoja . . . . . 8

Drugi del edinega tožbenega razloga: neusklajenost financiranja obveznih presejalnih testov na BSE. 9

Prvi del edinega tožbenega razloga: zmanjšanje obveznosti, ki običajno bremenijo proračun podjetja 10

Četrti del edinega tožbenega razloga: neobstoj selektivnosti zadevnega ukrepa . . . . . 12

Peti del edinega tožbenega razloga: nepomembnost sistemov financiranja navedenih testov, ki veljajo v drugih državah članicah, v zvezi s presojo pogoja glede selektivnosti . . . . . 14

Tretji del edinega tožbenega razloga: neobstoj čezmernega nadomestila . . . . . 15

Stroški . . . . . 16